

Zavazadla do kterých se balí mohou být velmi různá. Pokud děti jedou do pevného objektu nebo do chatky, kde si věci dají do skříněk, pak záleží spíše jen na možnostech a vkusu. Tam kde dětem věci zůstávají v zavazadle po celou dobu tábora je praktický kufr. Hodí se do chatek a někteří vedoucí ho doporučují i do podsadových stanů (vejde se dobře pod postel). Podmínkou je většinou doprava zavazadel dětí až na místo a fakt, že se zavazadlo na táboře nebude dále využívat k dalším účelům...

...V ostatních případech bude asi nejpraktičtější solidní batoh typu kletr nebo krosna, přiměřený a seřízený velikosti dítěte. Obecně platí, že by vše mělo být zabaleno pokud možno do jednoho zavazadla (s výjimkou batůžku na cestu). V případě, že je na něm něco připevněno zvenčí, tak velmi důkladně. Pokud se jedná o speciální tábory, tam to bude samozřejmě jiné. Vodáci zabalí do barelu nebo lodního pytle, cyklisté do brašen apod.

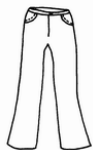
Boty na delší chůzi a do náročnějšího terénu by měly být pevné, nejlépe kožené a nad kotník (tak aby byl fixován). Jsou nutností pro putovní tábor, do hor a na tábory s častými či delšími výlety. Často se ale hodí i pro program v táboře či jeho okolí.

Sportovní obuv je nezbytností pro téměř všechny druhy táborů, neboť v ní děti absolvují patrně většinu táborového programu. Tenisky by rozhodně měly mít solidní odpruženou podrážku, obyčejné kecky s plochou podrážkou jsou nevhodné a jejich užití při náročnějším programu odnesou zejména kotníky. Pokud jsou boty starší, vyplatí se ještě jednu náhradní. U sportovně zaměřených táborů budou na tento druh obuvi vyšší nároky a je třeba se řídit instrukcemi vedoucích.

Holínky jsou vhodné zejména do míst, kde je předpoklad, že když zaprší, vytvoří se množství bláta. Někteří vedoucí je do sezamu věcí uvádí téměř automaticky, ale ne vždy jsou nutně potřeba a někdy se dají nahradit např. solidními pohorkami apod. Pro delší chození jsou obuvi nezdorou a nepraktickou. Jsou objemné a neskladné, velmi špatně balí, proto je třeba zvážit jejich nutnost zejména tam, kde je množství věcí spíše na obtíž.

Kalhoty - dlouhé kalhoty jsou samozřejmostí, ale je opět dobré přizpůsobit je zaměření a programu tábora. Pro náročnější program v přírodě jsou vhodné pevnější kalhoty nenápadnějších barev. Praktické jsou kapsy po stranách nohavic. Pro speciální tábory to budou samozřejmě i speciální druhy kalhot. V zimě oteplovačky nebo navíc podvlíkačky či punčocháče, pro vodáky a sportovce šušťáky atd.

Krat'asy, sukně. V letním počasí, kdy probíhá většina táborů jsou kraťasy (příp. sukně) užívány zpravidla více než kalhoty. Proto není od věci mít s sebou na delší tábor třeba i dvoje, zvláště nejsou-li z pevnější látky (plátno, džínovina).

Na **pásek** se dá při balení lehce zapomenout a pak padají kalhoty. Dobré je taky nezapomenout na to, že poutka u různých kalhot mají různou šířku, takže by měl pasovat do všech, neboť tahat jich s sebou na tábor více je hořký nesmysl.

Oblečení na spaní - je asi věcí zvyku, zda to bude pyžamo, nebo triko a tepláky, ale rozhodně by to mělo být něco, co je vyhrazeno pouze na spaní. Děti by určitě neměly spát ve věcech, ve kterých přes den chodí ani na putovním táboře, kde se zvažuje přibalení každého trika navíc, neboť takové věci jsou většinou propocené (tedy vlhké a mastné) a hůře izolují. Do spacáku by se však děti neměli ani příliš nabalovat.

Trika s krátkým rukávem jsou zejména v létě asi jedna z nejoblíbenějších a nejužívanějších částí oděvu. Někteří pořadatelé táborů a oddíly požadují dát dětem více triček konkrétních barev kvůli rozlišení při hrách a programu.

Solidní **košile** je jednou z nejpraktičtějších částí oděvu, už jen tím, že má širokou škálu využití. Asi nejvhodnější je bavlněná s dlouhým rukávem. Oddíly mají často své oddílové košile, které jsou součástí kroje, který na tábor rozhodně nezapomeňte.

Dobrý **svetr** je důležitou součástí vybavení i na tábory v letním období, neboť noci v létě bývají často chladné a posezení u táboráku nebo noční hra vyžaduje teplé oblečení. Nepraktický může být tam, kde jde o objem batohu (např. putovní tábory), protože zabere hodně místa a zpravidla bývá i těžší než jiné součásti oblečení. V těchto případech to řeší více vrstev oblečení, které jsou lehčí a mají větší škálu využití.

Pláštěnka, pončo ad. - něco proti dešti je rozhodně třeba. Otázka zní, co je nevhodnější. To velice závisí na typu tábora, věku dětí a dalších zkušenostech. Většinu nevýhod mají igelitové pláštěnky, které jsou dobré zpravidla pouze na přeběhnutí od chatky k chatce. Pro jakoukoliv jinou činnost (např. na výlet) se nehodí z mnoha důvodů. Snadno se roztrhá, při pohybu se v ní člověk nadměrně potí, kryje pouze tělo a ne batoh, většinou se už dále nedá nijak upravovat a využít k dalším účelům...

...To jsou naopak výhody ponča, které je pevnější a vzdušnější, schová i batoh, často se dá regulovat tvar otvoru na obličej či celé kapuce i délka celého ponča. Některá se dají využít i jako nouzový přístřešek apod. Dobré zkušenosti jsou např. s plastanem. Deštník je do přírody většinou nepraktický.

Lžice - je důležitý nástroj zejména pro tábory do přírody, kde se děti stravují v polních podmínkách, nebo se sami podílejí na vaření. Vzhledem k tomu, že jde o jeden ze základních nástrojů, tak by alespoň malou lžičkou mělo být vybaveno každé dítě, ať už jeden na jakýkoliv tábor.

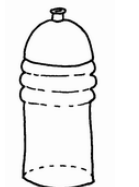
... Je nesmyslné, aby byl tupý. Teorie o tom, že tupý nůž je mnohem bezpečnější je naprosto nesmyslná a scestná a protiřečí vlastní funkci nože. Naopak, při manipulaci s tupým nožem dochází častěji ke zranění a tato zranění bývají ve většině případů mnohem závažnější (Při řezání tupým nožem musíme na nástroj vyvinout mnohem větší tlak a nůž neprojde tam kam chcete.).

Ešus (kompletní) patří k základnímu vybavení pro pobyt v přírodě. Na táborech se z něj nejen jí, ale často se v něm i vaří a proto by měl být kompletní a v pořádku. Kompletní sada obsahuje i vnitřní malý ešus a víčko. Vhodnější je pořídit ešus s oušky. U většiny hliníkových ešusů je třeba zkontrolovat a případně upravit držátko. Na ešus je důležitý i plátěný obal, především na putovní tábory a výlety.

Hrníček není potřeba jen na táborech v přírodě, ale často se pro pohodlí hodí i na táborech se zajištěným erárním nádobím. Krom pití se hodí třeba na sběr borůvek či malin apod.

Láhev na vodu je důležitá pro dodržování pitného režimu dětí, zejména na putovních táborech a výletech. V současné době umělohmotných lahví pro dítě většinou nebyvá problém si nějakou pořídit v případě zničení či ztráty. Přesto je dobré ho vybavit kvalitní (pevnou) lahví již předem. Pro pochody jsou většinou lepší dvě menší láhve než jedna velká. Lépe se vyváží v nebo na batohu a v případě proražení má člověk ještě jednu.

Spacák – o spacáku by se dalo napsat mnoho stran, ale to není účelem tohoto přehledu. Každopádně je před jeho pořízením nutné se zorientovat. Jistě vám dobře poradí v každé specializované prodejně, nicméně byste tam už měli jít alespoň se základní představou, k jakému účelu spacák pořizujete. Pro pravidelné oddílové ježdění bude pravděpodobně stačit spacák s komfortem od několika stupňů pod nulou do cca 20°C, z dutých vláken, která snesou vlhko a dají se i vyprat. Podstatným kritériem je i objem spacáku, který by měl být zejména u dětí, které ho často balí do batohů pokud možno co nejmenší. (Stejně tak u puťáků na kole či vodě). To zajistí i kompresní obal spacáku, který se dnes již většinou prodává s ním.

Hygienické potřeby jsou spíše samozřejmostí a otázkou osobních preferencí. Je to věc, na kterou člověk zpravidla nezapomene, takže spíše pro úplnost. Zpravidla to bývá kartáček na zuby, zubní pasta, mýdlo v krabičce, šampón, krém na obličej, krém na opalování, jelení lůj, repelent, zrcátko, toaletní papír, případně další věci dle vlastního uvážení.

Uzlovačka je v podstatě kus silnějšího kvalitního provazu, zpravidla 2-5m dlouhého, hodícího se krom návniku uzlů téměř na všechno. Lze s ní přivázat něco k batohu, použít ji jako prádelní šňůru, použít při hrách či k různým opravám výstroje...

Sandály jsou velmi vhodnou obuví pro pobyt v táboře, oddechové činnosti, pro přezutí po pochodu na putovních táborech i jako přezůvky do objektů. Jejich výhody jsou zřejmé: jsou lehké, snadno sbalitelné, nepotí se v nich nohy, rychle se obouvají.

Ponožky jsou velmi důležitou součástí vybavení, zejména pro putovní tábory, tábory s programem výletů a sportovních aktivit, ale i pro běžnou činnost. Děti by jich měly mít rozhodně dostatečné množství. Alespoň část z nich by měla být silná. Pro delší a častější chůze je vhodné zvážit nákup trekingových ponožek, které výrazně zvýší komfort nohou. Vzhledem k jejich vyšším cenovým kategoriím je dobré je pořídit spíše starším dětem, které je neztratí (nicméně mladší děti většinou neabsolvuji náročnější program, kde by byly trekingové ponožky třeba).

Vzhledem k pohybovým a sportovním aktivitám na většině táborů jsou **tepláky** velmi důležitou součástí vybavení a málokterý tábor(ník) se bez nich obejde.

Ručník – jako věc denní potřeby nebude jistě chybět ani na táboře. Není rozhodně třeba jich dětem dávat řadu, ale vhodný a praktický je krom většího ručníku nebo osušky i menší ručník např. na nohy.

Spodní prádlo by mělo být v dostatečném množství zejména u mladších dětí, kde se nepředpokládá jeho praní. Jinak je to samozřejmě věc zvyku a výchovy.

Plavky – jsou věc, která jistě nepotřebuje rozsáhlé komentáře. Snad jen, že by neměly být příliš chatrné, neboť děti jsou je schopné je na klouzačce místního koupaliště prošoupat za jedině odpoledne.

Trikot s dlouhým rukávem je výborným základem do chladnějšího oblečení, když je potřeba si obléci více vrstev. Výborné je též na noc do spacáku. Pro tento účel je patrně nevhodnější 100% bavlna. V případě, že se v něm člověk delší dobu pohybuje, může někomu vyhovovat moira, která propouští vlhkost tak, aby nezůstala na těle.

Mikina je hodně praktická a hodně užívaná, děti jí rády nosí. V létě ve většině případů nahradí svetr, je lehčí a skladnější.

Solidní **bunda** by ve vybavení táborníka rozhodně neměla chybět. Dle programu je opět na zvážení, zda je lepší vzít s sebou nějakou pevnější plátěnou bundu (dobře poslouží např. i bundy či budnokošile z vojenských výprodejů) nebo zda stačí přibalit jen třeba starší šušťákovku.

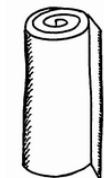
Stará utěrka se hodí na tisíce věcí a je téměř nezbytností tam, kde se děti účastní vaření. Zejména vaří –li se na ohni, je třeba jí mít po ruce.

Škrabka na brambory je potřeba zpravidla pouze tam, kde se děti podílejí na vaření, nebo si samy vaří. Pak je to důležitý nástroj, neboť oškrabat brambory nožem není pro děti úplně snadné a leckdy je výsledkem spíš plýtvání.

Menší batoh na výlety je velmi důležitou věcí a není radno na něj zapomenout. Pro většinu činností jsou vhodnější batohy na záda. Výhodou jsou široké a regulovatelné popruhy, zpevněná záda a regulovatelný obsah. Pro některé akce se může hodit i batůžek, který se dá složit do ledvinky a rozložit jen v případě potřeby.

Izolační podložka je nutná především na putovních táborech nebo tam, kde se spí např. v podsadových stanech na jednoduchých, tvrdých postelích. Pevněji je používána karimatka o různé velikosti a šíři, která se dá v pořadí téměř v kterémkoliv sportu v ceně okolo sta korun (podle síly, velikosti, kvality,...). Kvalitnější typy podložek pro táborové účely nemají pravděpodobně žádný smysl.

Čepice proti slunci se v letních vedrech může stát důležitou pomůckou proti úžehu nebo úpalu, ale dá se nahradit i jinými pomůckami (např. šátkem), takže není nezbytností.

Potřeby pro celotáborovou hru – tam, kde je pro děti připraven speciální program, ať už jde o oddílový, nebo jiný tábor, může být vyžadováno např. nějaké zvláštní oblečení, které si děti předem vyrobí nebo potřeby pro jeho výrobu na táboře (třeba staré prostěradlo apod.)